

Motion till riksdagen 2009/10:Ju310

**av Ann-Charlotte Hammar Johnsson och
Margareta Pålsson (m)**

Kvinnofrid med lokator

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om försöksverksamhet med ny teknik i syfte att stärka kvinnors säkerhet med hjälp av s.k. lokator.

Motivering

Staten har ansvar för ett stort antal områden. En av de främsta uppgifterna är att garantera medborgarnas frihet och säkerhet. Här spelar vår polis och våra domstolar en viktig roll.

Det finns grupper som är särskilt utsatta för hot, våld och förföljelse och där det finns uppenbara brister i samhällsnyttan. Kvinnor som utsatts för våld av sina män är en sådan grupp och den säkraste lösningen som kan erbjudas idag är förvisning till annan ort och ny identitet. För den drabbade kvinnan och många gånger även hennes barn orsakar detta stora privata problem och innebär en mycket begränsad möjlighet att någonsin leva ett normalt liv. Trots att dessa skyddsåtgärder sätts in kan kvinnan aldrig känna sig helt säker eller röra sig fritt i samhället.

Ny teknik bör utnyttjas för att skydda hotade kvinnor på ett sätt som jämfört med dagens alternativ dramatiskt förbättrar deras säkerhet men samtidigt upprätthåller deras frihet.

Kvinnor som utsatts för våld i nära relationer befinner sig i en extremt utsatt position, och det är därför av stor vikt att det pågående arbetet för att lösa problemet påskyndas.

Fel! Okänt namn på

Beskrivning

Den teknik vi föreslår, lokatorn, är en vidareutveckling av fotbojan. Bäraren förses med en GPS-mottagare, som registrerar var denne befinner sig geografiskt, samt en mobiltelefon som meddelar dessa data till en dator hos polisen, där de kontinuerligt loggas. Med modern teknik kan alla funktioner byggas in i en apparat som inte behöver vara mycket större än ett armbandsur. Den gör det möjligt att bevaka bäraren utan att det krävs fler polistjänster.

Apparaten bör inte kallas ”boja” eftersom den inte hindrar bärarens rörelsefrihet. Den lokaliserar var bäraren befinner sig, varför benämningen ”lokator” är mer passande. Lokatorn skall dock vara svår att avlägsna och utlösa ett larm om så sker. Vi bedömer att kostnaden för lokatorn motsvarar några få fängelsenätter och att driftkostnaden blir låg.

Dagens situation

Den man som misshandlat sin kvinna och hotar att fortsätta med det kan idag dömas till fängelse. Påföljden skyddar kvinnan bara den korta tid han sitter i fängelse och metoden är kostsam för såväl samhället som för mannen själv. Vidare känner kvinnan befogad oro för vad han skall göra när han kommer ut. Att istället använda lokator som straffpåföljd är ett för samhället kostnadseffektivt alternativ som begränsar gärningsmannens frihet, samtidigt som brottsoffret kan känna sig tryggt.

Användning

Vi föreslår att metoden används som påföljd i kombination med fängelse, permission och villkorlig frigivning eller dom. Om förövaren kommer närmare kvinnans bostad än tillåtet larmar datorn polisen. Vi föreslår även att kvinnan erbjuds möjlighet att få en lokator. Hon får då larm samtidigt som polisen, så att hon kan sätta sig i säkerhet även om polisen inte hinner fram. En ytterligare fördel med en lokator även för kvinnan är att den kan programmeras så att hon får en signal om hon kommer närmare mannen än exempelvis 300 m. Därmed kan hon på ett helt annat sätt än tidigare röra sig fritt överallt.

Effekten av en lokator blir revolutionerande för den drabbade kvinnan. Med dessa förbättrade förutsättningar behöver färre kvinnor flytta och byta identitet.

Bärarens integritet

Påföljden ”lokator” blir ett humant straff, eftersom bäraren är fri att röra sig som vanligt, så länge restriktionerna följs. Det är ett intrång i bärarens personliga integritet som är mycket diskret. Ingen mer än kvinnan och polisen behö-

Fel! Okänt namn på

ver veta att han bär den. Det kan således inte innebära någon form av stigmatisering.

Stockholm den 2 oktober 2009

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (m) Margareta Pålsson (m)